

[Godskesen.]

bøjelighed, der i de senere Aar har vist sig til at skabe en Slags Naadesekretariat i Forbindelse med Biografteatrene. Jeg vilde derfor i og for sig for mit eget Vedkommende kunne anbefale at tage Lovforslaget, som det foreligger, men jeg har erfaret, at der i store Kredse blandt de interesserede næres et stærkt Ønske om, at visse Bestemmelser i Lovforslaget maa blive underkastet et Gennemsyn i dette høje Ting, saaledes at de paagældende kan faa Lejlighed til at gøre deres Anskuelser gældende. Jeg mener ikke, man bør modsætte sig dette Ønske, og jeg vil derfor gerne ligesom det ærede Medlem, der talte for Venstre (H. C. Andersen), medvirke til, at et Udvalg kan blive nedsat, saa at det omtalte Gennemsyn kan finde Sted. Men jeg tror ikke, den højtærede Justitsminister i den Anledning behøver at nære nogen Bekymring, thi jeg vil da gøre mit til, ligesom jeg forstod, at det ærede Medlem, der talte for Venstre, vilde gøre sit dertil, at dette Udvalg kan arbejde særdeles hurtigt, saa at den højtærede Justitsminister kan forlade Tinget i Dag med en meget sikker Overbevisning om, at han nok skal faa sin Lov inden den 1. April, paa hvilket Tidspunkt han skal bruge den.

Gunnar Fog-Petersen: Det er et meget vigtigt Omraade, vi her lovgiver paa, men den grundige Forberedelse, Lovforslaget har faaet gennem Kommissionsbetænkningen og Behandlingen i Folketinget, har ført til et Resultat, som ogsaa efter mit Skøn er tilfredsstillende. Der er dog ganske enkelte Bemærkninger, som jeg gerne vil fremføre ved denne Lejlighed.

I § 6 siges der, at det paahviler Bevillingshaveren ved Valg af Films at drage Omsorg for, at de kulturelt og kunstnerisk mest værdifulde Films forevises. Det er en almindelig moralsk Bemærkning, der der fremsættes, og jeg tror ikke, man kan komme det nærmere. Det er nødvendigt, at det overlades i saa høj Grad, som Tilfældet er, til Bevillingshaverens Skøn, saa frit som han er stillet efter Loven som Helhed, at opfylde den Forpligtelse, der her er paalagt ham. Jeg tror ikke, det er muligt at skabe snævrere Forskrifter for, hvad der menes dermed.

Jeg har den Opfattelse, at den Form

for Teater, der her er Tale om, navnlig Talefilmen, i Fremtiden vil komme til at betyde langt, langt mere, end den har gjort hidtil, og at navnlig de store udenlandske Kunstnere ad denne Vej vil komme til at øve en Indflydelse hele Kloden over, som de ikke hidtil har kunnet øve, og selv om jeg kan billige, hvad jeg ogsaa udtaler Ønsket om, at danske Films eller nordiske Films ogsaa paa Talefilmens Omraade maa komme til at betyde noget, er jeg ikke blind for, at en virkelig Konkurrence med de store Verdensselskaber neppe kan optages. Nu siges der i § 8, at Justitsministeren kan bestemme, at en Del af Forevisningstiden i Biografteatrene skal anvendes til Forevisning af danske Films. Det kunde jo tænkes, at en nationalgal Justitsminister lod denne Del være de $\frac{9}{10}$, men heldigvis har vi ikke en saadan Justitsminister i Øjeblikket og faar det forhaabentlig aldrig her i Landet, saa jeg kan ogsaa med Sindsro se paa, at der tillægges Justitsministeren den Bemyndigelse, der er Tale om her.

Censuren og det Udvalg paa 3 Mand, som skal være vejledende for Ministeren, faar jo tillagt Opgaver nærmest af negativ Natur. De kan virke positivt i Retning af at være vejledende med Hensyn til, hvad der kan anses for oplysende, men ellers er deres Virksomhed væsentlig negativ og maa være det; i Henhold til § 6 maa det positive ligge hos den, der har faaet Bevillingen. Det er derfor saa meget vigtigere, at den, der faar Bevillingen, er en Kvinde eller Mand, som har virkelig Forstaaelse af og Interesse for den vigtige Opgave, der lægges i den paagældendes Hænder.

I Lovforslagets § 22 synes der mig at være nogen Uklarhed i de 2 første Afsnit; jeg vil i hvert Fald gerne bede den højtærede Justitsminister se paa det og maaske sige, hvad Mening den egentlig er. Der staar:

„Saafremt et Biografteater giver et Overskud, der væsentligt overstiger, hvad der maa anses for rimeligt Vederlag for Bevillingshaverens Virksomhed og Risiko og passende Forrentning af den i Teatret anbragte Kapital samt passende Afskrivninger og Henlæggelser, kan Justitsministeren paalægge Bevillingshaveren en Afgift efter følgende Regler:

Afgiften, der fastsættes til et bestemt Beløb for et Aar ad Gangen, maa ikke